

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/187/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1410010434
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1410010434.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Ivana Almana a prísediacich Ing. JUDr. Eduarda Hulíka a Magdy Mišovskej, v trestnej veci proti obžal. I. E., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. septembra 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

I. E., K.. XX.XX.XXXX/XXXX B. O., O. O., K. XXX/X,

sa uznáva za vinné ho

že

obžalovaný I. E. a ďalšia trestnoprávne zodpovedná osoba J.M. dňa 08.11.2009 v čase približne o 01.00 hod. v kočíkárni bytového domu na O. X v Bratislave fyzicky napadli poškodeného U. S. takým spôsobom, že sa obaja postavili na posteľ, na ktorej spal poškodený, obžalovaný I. E. kopol poškodeného do spodnej časti chrbta, J.M. viackrát kopol poškodeného do tváre, nosa, úst a následne aj do rúk, ktorými si poškodený chránil tvárovú časť, pričom J.M. poškodenému vravel, že bude ľutovať, poškodenému sa následne podarilo z priestorov kočíkárne ujsť po schodoch smerom na najvyššie poschodie, kde ho J.M. dobehol, chytil ho za krk z boku a ťahal ho po schodoch smerom dole, vytiahol ho pred bytový dom a tam ho spolu s obžalovaným I.R. E. udierali do temena hlavy a do tvárovej časti, následne obžalovaný J.M. kopol poškodeného do chrbta a obžalovaný I. E.Š. ho udrel do hlavy, čím obžalovaný I. E. a J.M. spôsobili poškodenému otras mozgu 1. stupňa, zlomeninu nosových kostí s ľahkým vybočením nosa doprava, mnohopočetné pomliaždeniny a odreniny hlavy v oblasti záhlavia, pravého pletenca s krvným výronom pod kožu bez preukázaných známkov poškodenia kostí a kĺbov, odreniny na tvári, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 8-14 dní, a následne J.M. samostatne spôsobil poškodenému zlomeninu tela 1. bedrového stavca bez poškodenia chrbticevej miechy a koreňových nervov s dobou liečenia 10-14 týždňov,

t e d a

spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 156 ods.1 Trestného zákona.
Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e

-trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/152/2010 zo dňa 07.09.2010, právoplatný vo vzťahu k ods. I. E. dňa 30.09.2010, a to v časti ods. I. E., v časti výroku o treste a naň obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

-trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 5T/61/2012 zo dňa 03.09.2012, právoplatný dňa 28.09.2012, a to v časti ods. Tomáša Friša, v časti výroku o treste a naň obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

- rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/187/2010, zo dňa 11.07.2014, právoplatný vo vzťahu k ods. I. E. dňa 29.07.2014, a to v odsudzujúcej časti ods. I. E., v časti výroku o treste a naň obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. I. E. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórne dokazovanie výsluchom obžalovaného I. E., spoluobžalovaného X. Q., výsluchom znalca MUDr. Dušana Viciana, výsluchom poškodeného U. S., B. W. Q. Z., Q. Y., X. O., prečítaním výpovedí neprítomných svedkov, oboznámením znaleckých posudkov, oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný I. E. k žalovanému zločinu ublíženia na zdraví urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo žalovaného skutku. Uviedol, že v inkriminovaný deň bol v spoločnosti spoluobžalovaného Q. a ako sa vracali domov, prechádzali po Beniakovskej ulici. Q. išiel na potrebu a on pokračoval v chôdzi ďalej. Z brány domu vybehol S., ktorý ho napadol a vznikla medzi nimi potýčka, padli aj nejaké rany. Na to prišiel k nim aj Q., všetci traja vošli do brány, kde potýčka pokračovala na schodoch, v bráne aj v pivnici. S. sa v pivnici ukludnil, Q. ho chytil za krk a vytiahol pred bránu, kde ho priľahol na zemi. On následne volal políciu. Asi tri dni po tomto skutku stretol S., všetko si vysvetlili a on ešte nechal prespať S. vo svojej pivnici. Pre

odstup času nevie uviesť čo mal S. v čase skutku oblečené, ani presné poradie jednotlivých útokov. Pár rán dostal on a pár rán dal aj S.. Udierali sa navzájom pästami. Q. D. S. len za krk, položil ho na zem a priľahol ho, aby sa nemohol hýbať. Inak Q. S. nebil. Počas celého incidentu ani on, ani Q. nemali nič v rukách. O S.Á. vie, že je to narkoman. Nevie v akom stave bol v čase skutku S., možno bol nafetovaný. Uviedol, že Jana Belohorcová mu žiadne kľúče od pivnice na O. T.Č.. X. nedávala.

Spoluobžalovaný X. Q. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo žalovaného skutku. Uviedol, že v inkriminovaný deň išiel s E.. On musel ísť na potrebu a E. išiel pred ním. Zrazu videl, ako z brány domu niekto vybehol a napadol E.. On ako k nim prišiel videl, že útočníkom bol S.. Chvíľu sa spolu naťahovali, potom išiel S. do brány a oni išli za ním. S. vybehol po schodoch, potom sa im vyšmykol a utekal do pivnice. On išiel s E. za ním, kde bol medzi nimi tiež konflikt. S. na neho útočil na schodoch rukami, chcel ho udrieť pästou. On sa len bránil tak, že mu dal facku, alebo úder pästou. Takto aj jeho udrel S.. V pivnici S. vyskočil na posteľ, z ktorej ho on stiahol. Bola tam tma. Pripustil, že mohol miesto Kráľika trafiť aj E.. On potom chytil S. a vytiahol ho pred dom, kde si na neho ľahol a následne volali políciu. On určite nemal počas incidentu nič v rukách, len peňaženku a telefón. S. bol v čase útoku úplne nepríčetný. Keď S. vybehol von, bol skoro holý, mal trenky, alebo slipy. X. O. mu nedávala žiadne kľúče od pivnice na O. T. Č.. X.

Poškodený U. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, v čase skutku prespával v pivnici, lebo doma nebýval. Kľúče od pivnice mu dal Redecha. Do pivnice, kde spával sa dalo dostať cez troje dverí a bez kľúčov sa tam dostať nedalo. Kľúče od pivnice mal on a tieto boli len jedny. Pred skutkom dal kľúče od pivnice O., ktorá ho v pivnici zamkla. Na dverách pivnice z vonkajšej strany bola guľa. O. si zobrala kľúče so sebou a išla mu kúpiť Endiaron, lebo on mal v tom čase črevnú chrípku.

V uvedený večer sa zobudil na kopanec do tváre. Kto ho kopol nevie uviesť, bola tam tma. Potom si pamätá nejaké vyhrážky, ale konkrétne slová si nepamätá. Potom on vybehol po schodoch z pivnice, Q. utekal za ním. Z pivnice vybehol po schodoch, potom zbehol dolu sám

a potom vybehol na ulicu, kde dostal pár rán a Q. ho zvalil na zem. Pričom na ňom stál a vtedy mu zlomil stavec. Obžalovaní vonku volali políciu, že údajne on napadol ich. Počas útoku obžalovaní v rukách nič nemali. Q. mal len telefón, ale s ním na neho neútočil. Po útoku bol hospitalizovaný, ale nakoľko nebol zdravotne poistený, tak po troch dňoch bol prepustený z nemocnice domov. Potom asi tri týždne nosil korzet. Po útoku za ním ešte do nemocnice prišla O. a povedala mu že s tým útokom nemá nič spoločné. V predsúdnom konaní uviedol, že obaja obžalovaní ho napadli, keď spal v kočíkárni na O. T. X v Bratislave. E. ho pri útoku kopol do chrbta, Q. vyskočil na posteľ, kopol ho do tváre, do nosa, úst, kopal ho do rúk. Potom poškodený vybehol iba v slipoch, ponožkách a tričku až na najvyššie poschodie, pričom sa snažil privolať pomoc. Q.T. za ním prišiel a ťahal ho po schodoch na prízemie a následne pred vchod bytovky. Pri tom ho tlačil k zemi a niekto z obžalovaných ho ešte udrel do hlavy. Q. ho tlačil k zemi a potom ho kopol do chrbtice, čo ho zaboľelo. E. Z. ešte udrel nejakým predmetom do hlavy. Potom, ako ho Q. kopol do chrbta, nevedel sa postaviť. K predmetu, ktorým ho udieral E. sa poškodený nevedel bližšie vyjadriť.

Pri výsluchu dňa 26.01.2012 k zraneniu chrbtice uviedol, že k tomu prišlo tak, že mu Q. chytil ruky dozadu, ktoré zatlačil dozadu a tým mu poškodil chrbticu v oblasti krížov.

V prípravnom konaní uviedol, že v čase skutku mal kľúče od pivnice on, potom toto poprel a uviedol, že v čase skutku mala kľúče od pivnice O.. Uviedol, že si nepamätá akým spôsobom došlo k poškodeniu jeho stavcov. Raz hovoril, že po skutku boli dvere pivnice otvorené a druhý krát uviedol, že sa do pivnice dostal s policajtom prostredníctvom kľúčov, ktoré mal on.

Pred týmto skutkom s obžalovanými nemal žiadny konflikt, po skutku ho ešte E. nechal u neho prespať v pivnici.

Na svojom tvrdení zotrval poškodený aj pri konfrontácii s obžalovanými a pri konfrontovaní s obsahom výpovede svedkyne O..

Znalec MUDr. Dušan Vician sa vo svojej výpovedi odvolal na závery písomne vypracovaného znaleckého posudku z predsúdneho konania, kde uviedol, že poškodený utrpel zlomeninu tela 1. bedrového stavca bez poškodenia chrbticovej miechy a koreňových nervov, otras mozgu I. stupňa, zlomeninu nosových kostí s ľahkým vybočením nosa doprava, mnohopočetné pomliaždeniny a odreniny hlavy v oblasti záhlavia, pravého pletenca s krvným výronom pod kožu bez preukázaných známok poškodenia kostí a kĺbov, odreniny na tvári. Tieto zranenia boli podľa znalca spôsobené aktívnym mechanizmom, opakovaným účinkom tupého pevného násillia na oblasť nosa, tváre, hlavy a ramenného pletenca a nepriamym mechanizmom na oblasť trupu a bedrovej chrbtice. Násillia, ktoré pôsobilo na rozhranie oblasti hrudného a bedrového segmentu chrbtice bolo stredne vysokej intenzity, násillie pôsobiace na oblasť strednej časti tváre bolo stredne vysokej intenzity, ostatné poranenia boli povrchového charakteru a boli spôsobené účinkom násillia nízkej intenzity. Uvedenému násilliu zodpovedajú poranenia, ktoré vznikajú pri fyzickom napadnutí skupinou osôb, poškodená osoba je napadnutá najprv v stojacej apo nasledovnom páde aj ležiacej polohe údermi a kopancami. Znalec ďalej uviedol, že zranenia, ktoré poškodený utrpel, si vo všeobecnosti vyžadujú dobu liečenia 10 - 14 týždňov a sú spojené s pracovnou neschopnosťou po dobu v trvaní približne 11 týždňov. Pokiaľ ide o obmedzenie v obvyklom spôsobe života, išlo podľa znalca o obmedzenia pri sedení, chôdzi na dlhšie vzdialenosti a zdvíhanie ťažkých bremien.

K zraneniam, poškodeného mimo zranenia chrbtice znalec uviedol, že otras mozgu si vo všeobecnosti, pokiaľ sa nepridružia komplikácie v zmysle odozvy na CNS vyžaduje liečenie a pracovnú neschopnosť v trvaní 10-14 kalendárnych dní, zlomenina nosových kostí s posunom úlomkov so vo všeobecnosti, pokiaľ sa nepridružia komplikácie v zmysle zápalu vyžaduje liečenie a pracovnú neschopnosť v trvaní 8-12 kalendárnych dní, pomliaždenie si vo všeobecnosti, pokiaľ sa nepridružia komplikácie v zmysle zhnisaní, vyžaduje liečenie a pracovnú neschopnosť v trvaní 10-12 kalendárnych dní.

Na hlavnom pojednávaní dodal, že osobne poškodeného nevyšetroval, vychádzal zo zdravotnej dokumentácie. Poškodený počas liečby nebol odkázaný na starostlivosť inej osoby, nebol pripútaný na lôžko a používanie korzetu mu umožňovalo robiť základné hygienické potreby. Závažnosť poranenia v tomto prípade je určovaná zlomeninou bedrového stavca, čo sa považuje za poškodenie dôležitého orgánu. Nebezpečenstvo poškodenia prvého bedrového stavca vyplýva z toho, že pri druhom bedrovom stavci končí miecha a pri zlomenine prvého bedrového stavca môže dôjsť k posunu úlomkov kostí, ktoré porušia alebo trvale poškodia túto miechu, v dôsledku čoho potom môže pacient ochrnúť.

Svedok Q. Z. na hlavnom pojednávaní po oboznámení sa s predmetom výsluchu uviedol, že si na okolnosti prípadu nespomína, ani po prezretí oboch obžalovaných. V predsúdnom konaní svedok uviedol, že v inkriminovaný deň bol velený spolu s kolegom J. na O. ulicu v Bratislave. Pri príchode na miesto videli asi 10m pred vchodom ležať na zemi neznámeho muža, na ňom bol druhý muž, ktorý ho držal a pri nich stál tretí muž. Tí dvaja, ten, čo držal muža a ten čo stál, povedali, že oni volali políciu, nakoľko keď išli okolo vchodu ich ten muž napadol ako nepríčetný a museli ho spacifikovať. Následne si od prítomných osôb vypýtali doklady, pričom U. S. im uviedol, že nie je pravda, čo uviedli tí dvaja, že on spal v kočíkárni, kde ho tí dvaja začali biť, on odtiaľ vybehol, pričom tí dvaja ho bili aj na medzипoschodí. Svedok ďalej vypovedal, že následne prišla hliadka OO PZ Karlova Ves a on išiel s poškodeným, aby sa obliekol, kde v kočíkárni videl krvné stopy na posteli a tiež na zemi, krvné stopy boli aj na chodbe domu a na poschodí, čo potvrdzovalo verziu poškodeného. Na žiadosť poškodeného privolali sanitku, ktorého sprevádzali do nemocnice až do príchodu hliadky OO PZ Karlova Ves.

Svedok Q. Y. uviedol, že asi tri týždne pred skutkom nechal poškodeného S. prespať u neho v pivnici. S. mu však zobral kľúče a viac mu ich nevrátil. V inkriminovaný deň on spal a počul vonku nejakú „kucpacu“, počul v bráne hlas Q.. Na to vstal, otvoril žalúzie a videl ako vonku Q. na niekom leží a telefonuje. Vedľa nich stál ešte jeden muž. Q. kričal niečo ako „Nehýb sa!“ Potom prišla polícia a sanitka a videl, že ten muž, ktorý ležal na zemi bol S., od ktorého si on potom vypýtal späť kľúče od pivnice. Po skutku mal S. kľúče od pivnice u seba, lebo mu ich na výzvu podával. Králik mu k incidentu nepovedal nič, odišiel do sanitky. Do sanitky išiel sám bez podopierania. Na žiadne zranenia si S. nesťažoval. Vyzeral akoby mu nič nebolo. Na druhý deň on išiel pivnicu zamknúť. Dedukuje, že kľúče od pivnice mal asi aj niekto iný, lebo zistil, že z pivnice zmizli veci, ktoré tam boli. On nemal vedomosť o tom, že by Belohorcová s S. v uvedenej pivnici prespávali spolu. On Belohorcovej kľúče od pivnice nedával. Od pivnice neexistovali iné kľúče len tie, ktoré on dal Králikovi a ešte správca bytovky mal jedny kľúče. Vie o tom, že S. v tom čase užíval omamné látky.

Súd po splnení zákonných podmienok na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedkyne X. O.. Táto uviedla, že o predmetnom skutku nič nevie. Až po skutku sa od S. dozvedela, že sa tento pobil s obžalovanými, ale ako k tomu došlo uviesť nevie. S S. sa v čase skutku sporadicky stretávala. S E. bola kamarátka, Q. nepoznala. Na adrese O. X bola asi jeden-dva krát za Y.. Jeden krát bola s Y. U. S. v pivnici, kde si bola len dobiť telefón. Do pivnice sa dostali kľúčami, ktoré mal Y.. Nevie o tom, že by niekto v tejto pivnici prespával. Ona nikdy kľúče od tejto pivnice nemala. Nemá vedomosť ani o tom, že by kľúče od pivnice mali mať E., Q., U. S.. Nepamätá sa, že by S. bol v tomto období chorý, že by sa o neho starala., alebo mu nosila lieky. Poprela tvrdenie S., že ho mala dňa 8.11.2009 zamknúť v pivnici a mala mu zháňať lieky. Poprela tvrdenie S., že ho bola po skutku navštíviť v nemocnici. Nevie o tom, že by bola s Králikom v kontakte keď mal tento črevnú chrípku. Nekupovala mu žiadne lieky.

Súd po splnení zákonných podmienok prečítal výpoveď neprítomného svedka MUDr. Jozef Havlíka, ktorý sa vyjadril k zraneniam poškodeného a uviedol, že mal otras mozgu, pomliaždeniny nosa, hematóm na záhlaví a zlomeninu prednej hrany tela stavca L I, v dôsledku čoho mal poškodený 6-8 týždňov nosiť korzet. K mechanizmu vzniku zranení ani k intenzite útoku sa svedok nevedel vyjadríť. Na obvyklom spôsobe života mal byť poškodený obmedzovaný 6-8 týždňov v dôsledku nosenia korzetu.

Súd po splnení zákonných podmienok oboznámil znalecké posudky kriminalistického ústavu.

Zo znaleckého posudku KEU PZ Bratislava, odbor kriminalistika, odvetvie kriminalistická biológia a genetická analýza /č. I. 77 - 80/ vyplýva, že DNA profily krvných stôp zaistených pri ohliadke miesta činu pochádzajú od jednej a tej istej osoby mužského pohlavia, pričom ide o osobu poškodeného. Znalecký posudok KEU PZ Bratislava, odbor kriminalistika, odvetvie trasológia /č. I. 81 - 85/ neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti.

Z listinných dôkazov súd oboznámil protokol o ohliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie, z ktorého vyplýva, že stopy po bitke a krvavé stopy boli nachádzané na miestach útoku na poškodeného tak, ako útok popísal poškodený Králik. Lekárske správy dokumentujú zranenia poškodeného v súlade s výpoveďou svedka MUDr. Havlíka a znaleckého posudku. Záznam policajnej hliadky potvrdzuje výpoveď svedka Z.. Zo správ o pobyte poškodeného Králika vyplýva, že tento sa zdržiava na neznámom mieste.

Z registra trestov a posudkov na obžalovaných vyplýva, že obžalovaný X. Q. bol doposiaľ tri krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný I. E. bol doposiaľ štyri krát súdne trestaný.

Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 3T/152/2010 vyplýva, že v tomto konaní bol obžal. I. E. trestným rozkazom zo dňa 07.09.2010, doručeným 21.09.2010, právoplatným 30.09.2010 uznaný vinný m z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava I, č. k. 5T/61/2012 vyplýva, že v tomto konaní bol obžal. I. E. trestným rozkazom zo dňa 03.09.2012, doručeným 20.09.2012, právoplatným 28.09.2012 uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, za súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/152/2010.

Súd po vykonanom kontradiktórnom dokazovaní všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, tieto dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne aj s prihliadnutím na vyslovený právny názor odvolacieho súdu uvedený v uznesení sp.zn. 3To/130/2012, zo dňa 11.12.2012 a v uznesení sp.zn. 3To/121/2014 a napokon v uznesení sp.zn. 1To/22/2015, aj keď uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu nebolo jednouché vyhovieť pre ich vzájomnú rozporupnosť.

Obžalovaný E. poprel spáchanie skutku tak, ako je uvedený v podanej obžalobe. Uviedol, že to bol práve poškodený S., ktorý vybehol z brány domu a ako nepričtený v amoku bez príčiny napadol obžalovaného E.. Tento sa jeho útoku len bránil, pričom následne obaja obžalovaní chceli poškodeného S. chytiť, a za tým účelom sa za ním rozbehli do vnútra domu, kde ho chytili vyťahli pred dom, kde ho obžalovaný Q. príľahol, aby sa poškodený nemohol hýbať a obžalovaní privolali políciu. Spoluobžalovaný Q. potvrdil tvrdenie obžalovaného E..

Skutkovú vetu obžaloby potvrdzuje len poškodený Králik, ktorý však nevypovedal celé konanie identicky, svoje výpovede menil, rozpory vo výpovediach nevedel hodnoverne odstrániť. Jeho výpoveď je nielen v rozpore s výpoveďami oboch obžalovaných, ale aj svedkov Y. U. O..

Poškodený S. pokiaľ sa týka možnosti vniknutia obžalovaných za ním do pivnice jednoznačne uviedol, že on bol tesne pred skutkom v pivnici, dvere na pivnici boli zamknuté, z vonkajšej strany dverí bola guľa. Z toho teda vyplýva, že nikto sa bez kľúčov nemohol k nemu do pivnice, kde spal dostať, teda ani obžalovaní.

K možnosti obžalovaných vniknúť do pivnice poškodený S. uviedol, že od pivnice boli len jedny kľúče, ktoré on dal pred skutkom Belohorcovej. Z dokazovania však vyplýva, že poškodený S. po príchode polície mal tieto kľúče u seba, takže nehovoril pravdu. Svedkyňa O. jednoznačne poprela že by v inkriminovaný deň, alebo v nejaký iný deň mala kľúče od uvedenej pivnice, kde poškodený spal. Svedkyňa teda vyvrátila tvrdenie poškodeného a usvedčila ho z klamstva.

Poškodený S. uviedol, že v čase skutku trpel črevnou chrípkou, čo však nebolo potvrdené žiadnou lekárskou správou, ani výpoveďami svedkov. Poškodený uviedol, že svedkyňa Belohorcová mu išla v nočných hodinách pred skutkom zháňať na toto ochorenie lieky, ale svedkyňa O. to jednoznačne poprela. Poškodený tiež uviedol, že po skutku ho O. navštívila v nemocnici, čo tiež O. poprela. Z toho vyplýva, že poškodený S. nehovoril pravdu a klamal.

K spôsobeniu rozhodného zranenia - zlomenine stavca poškodenému, tento nevypovedal identicky. Raz uviedol, že mu zranenie spôsobil Q., keď ho ako ležal na zemi kopol do chrbtice. Potom uviedol, že k tomuto zraneniu došlo tak, Q. mu chytil ruky dozadu, ktoré zatlačil dozadu a tým mu poškodil chrbticu v oblasti križov. Následne na hlavnom pojednávaní uviedol, že k tomuto zraneniu došlo tak, že ako ho Q. zvalil na zem, na ňom stál a vtedy mu zlomil stavec. Z toho vyplýva, že poškodený nevie kedy a akým spôsobom vlastne došlo k jeho zraneniu, ale vždy uviedol, že toto zranenie mu spôsobil obžalovaný Mundi a nie obžalovaný E..

Poškodený S. k útoku obžalovaných tiež nevypovedal identicky. Raz uviedol, že ho obžalovaný E. udrel nejakým predmetom do hlavy, ale druhý krát uviedol, že obžalovaní žiadne predmety v rukách nemali, okrem toho, že Q. mal v ruke telefón, s ktorým ho však neudieral. Poškodený teda zjavne nehovorí pravdu ani v tomto smere.

Skutočnosť, že poškodený S. popisuje skutok zmätočne je možné pripísať aj tomu, že poškodený je narkoman, drogy konzumoval aj v období, kedy sa mal skutok stať. Jeho drogová závislosť odôvodňuje aj jeho nepríčetné správanie sa po jeho vybehnutí z domu.

Skutočnosť, ktorá do značnej miery spochybňuje motív útoku obžalovaných na poškodeného je to, že obžalovaní pred týmto skutkom nemali s poškodeným žiadny konflikt. Dokonca po skutku sám poškodený išiel požiadať obžalovaného E., aby mu umožnil prespať v jeho pivnici. Ak by ho pár dní predtým E. napadol a zbil, asi by takúto pomoc poškodený u neho nevyhľadával. Tiež je zrejmé, že to boli práve obžalovaní, ktorí volali políciu a poškodeného zadržovali na mieste aby neušiel. Ak by poškodeného sami napadli, bolo zjavne nelogické, aby volali políciu, ak by boli sami útočníkmi.

Znalecké dokazovanie, výsluch znalca a svedka MUDr. Havlíka len potvrdzujú existenciu zistených zranení u poškodeného a mechanizmus ich vzniku, ale nemôže preukázať kto mu v skutočnosti uvedené zranenia spôsobil. Za rozhodné a najzávažnejšie zranenie znalec považuje zranenie zlomeninu tela 1. bedrového stavca bez poškodenia chrbticovej miechy a koreňových nervov s dobou liečenia 10-14 týždňov. Z dokazovania vyplýva, že toto najzávažnejšie zranenie mal poškodenému spôsobiť len obžalovaný Q. a nie obžalovaný E.. Z dokazovania tiež vyplýva, že obaja obžalovaní pokiaľ poškodeného napadli a bili ho, spoločne mu spôsobili zranenia a to otras mozgu 1. stupňa, zlomeninu nosových kostí s ľahkým vybočením nosa doprava, mnohopočetné pomliaždeniny a odreniny hlavy v oblasti záhlavia, pravého pletenca s krvným výronom pod kožu bez preukázaných známkov poškodenia kostí a kĺbov, odreniny na tvári, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 8-14 dní.

Prvostupňový súd poukazuje na vyslovený právny názor Krajského súdu Bratislava uvedený v uznesení 3To/130/2012, zo dňa 11.12.2012, ktorým je prvostupňový súd viazaný a ktorým sa bezvýhradne riadil. Odvolací súd v tomto uznesení okrem iného konštatoval, že výsluchom svedkyne X. O. sa objasní, či je pravdou to, čo tvrdí poškodený S.. Jej výsluchom sa preukáže, ktorá verzia vzniku a priebehu incidentu je pravdivá, pričom je treba vidieť, že aj poškodený je osoba závislá na drogách a preto treba veľmi starostlivo zvažovať obsah jeho tvrdení, najmä keď sa nevie v akom stave sa v čase skutku nachádzal. Poškodený mohol mať v kritickú moment aj s inou osobou.

Po tom, čo prvostupňový súd rešpektoval vyššie uvedený právny názor odvolacieho súdu a oboch obžalovaných pre rozpory vo výpovedi poškodeného oslobodil, Krajský súd Bratislava vo svojom následnom uznesení, sp.zn. 3To/121/2014, zo dňa 14.10.2014 vyslovil odlišný právny názor a uviedol, že hoci U. S. o určitých okolnostiach skutku vypovedal pri viacerých výsluchoch rozporuplne, opisuje konanie obžalovaných obsiahnuté do skutku v podstatných veciach rovnako, a tento opis korešponduje s objektívne zistenými skutočnosťami, konkrétne, krvné stopy pochádzajúce od poškodeného na jeho lôžku v spojení s tým, že po skutku ležal na ulici v spodnom prádle, svedčia o tom, že útok začal práve tu, a je úplne nepodstatné, kto mal či nemal kľúče od priestorov pivnice, keďže nejde

o nenahraditeľnú a nezameniteľnú vec, naviac nemožno vylúčiť, že dvere vôbec nemuseli byť zamknuté. Je úplne nelogické, aby poškodený v spodnom prádle v jesenných mesiacoch vyšiel pred dom, kadiaľ práve v tom konkrétnom okamihu išli obžalovaní, a tu ich napriek ich fyzickej prevahe napadol aj za predpokladu, že poškodený je narkoman. Naopak, prirodzené je to, že ak bol poškodený v spánku atakovaný, púť sebazáchovy ho primá utiecť na ulicu hoc i v spodnom prádle, pričom pri úteku za pokračovania útoku zanechal krvné stopy aj na chodbe a skončil na zemi pred bránou s mnohopočetnými poraneniami vrátane zlomeniny bedrového stavca. Túto úvahu len okrajovo podporuje, že takto lokalizáciu krvných stôp vyhodnotil aj zakročujúci policajt, hoci vedel, že bol privolaný obžalovanými. Objektívne fakty vyplývajúce z vykonaných dôkazov, ktoré je potrebné pri hodnotení dôkazov brať do úvahy, sú, že poškodený v mieste útoku býval, bol v spodnom prádle, zanechal krvné stopy na lôžku aj na chodbe smerujúce von, utrpel zranenia nielen v stoji, ale ja v polohe ležmo, obžalovaní pripustili, že mu zranenia spôsobili v danom čase a na danom mieste. Na základe týchto faktov je potrebné hodnotiť vierohodnosť poškodeného, a nielen prihliadať na to, že je narkoman, a že nebolo s konečnou platnosťou vyriešené, či boli dvere do pivnice zamknuté, a kto mal kľúče, keď existovalo osobné prepojenie medzi svedkami a obžalovanými. Navyše odvolací súd nemal námietky voči uznanej žalovanej právnej kvalifikácii konania oboch obžalovaných.

Po tom, čo súd rešpektoval vyslovený druhý právny názor odvolacieho súdu vyslovil odvolací súd tretí právny názor, podľa ktorého je potrebné vyhodnotiť akou mierou sa jednotliví účastníci skutku podieľali na vzniku jednotlivých zranení so zameraním na to, či bolo najzávažnejšie zranenie - zlomenina bedrového stavca - spôsobené prinajmenšom z neobstaranosti zavinením obžalovaného I. E.. Následne

upraviť skutkovú vetu v súlade s výsledkami dokazovania v časti spôsobenia zlomeniny tela 1. bedrového stavca bez poškodenia chrbticovej miechy, prihliadnúc na mieru zavinenia obžalovaného Tomáša Friša na vzniku jednotlivých zranení poškodeného, tieto vyhodnotiť v intenciách § 123 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, podradiť konanie obžalovaného pod príslušné ustanovenie Trestného zákona a následne obžalovanému uložiť primeraný a spravodlivý trest. Hoci v danej veci to bez nutného doplnenia dokazovania mohol urobiť sám odvolací súd, neurobil to a opätovne pri zmene právneho názoru vec vrátil prvostupňovému súdu.

Prvostupňový súd musí konštatovať, že je viazaný právnym názorom ktorý vyslovil odvolací súd a v jeho intenciách vyhodnotil, že najzávažnejšie zranenie poškodeného a to zlomeninu tela 1. bedrového stavca bez poškodenia chrbticovej miechy spôsobil sám, bez účasti obžalovaného E. druhý účastník konfliktu, spoluobžalovaný Q.. Obžalovaný I. E. participoval na útoku na poškodeného a na spôsobení zvyšných jeho zranení popísaných v upravenej skutkovej vete rozsudku, pri ktorých je doba liečenia od 8 do 14 dní. Preto súd upravil skutkovú vetu obžaloby v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu a v intenciách vykonaných dôkazov a mieru účasti obžalovaného I. E. na spôsobených zraneniach poškodeného upravil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Nakoľko z vykonaného vyhodnotenia dôkazov vyplýva, že zranenia, ktoré mal obžalovaný E. poškodenému spôsobiť nie sú ťažkou ujmom na zdraví, ako to má na mysli Trestný zákon, právne kvalifikoval súd jeho konanie ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému I. E. postupoval v zmysle platných zásad pre ukládanie trestov.

U obžalovaného I. E. súd konštatuje, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný skôr, ako boli voči jeho osobe vyhlásené, resp. pri trestných rozkazoch doručené, odsudzujúce rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/152/2010, Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 5T/61/2012, Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/187/2010, pričom všetky skutky, pre ktoré už bol obžalovaný E. právoplatne odsúdený a predmetný žalovaný prečin ublíženia na zdraví spáchal obžalovaný skôr, ako prevzal prvý odsudzujúci trestný rozkaz, teda tvoria súbeh a v týchto bodoch prichádzalo do úvahy ukládanie trestu súhrnného.

Zákon stanovuje pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého bol obžalovaný E. uznávaný vinným trestnú sadzbu od 6 mesiacov do 2 rokov.

Trest ukladal súd obžalovanému podľa najprísnejšie trestnej sadzby, zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného, ktorá je pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov.

V osobe obžalovaného súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, na druhej strane za priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona súd vyhodnotil to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už v minulosti pre trestný čin odsúdený.

Nakoľko prevažuje pomer priťažujúcich okolností súd v zmysle ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a tak mohol obžalovanému E. ukladať súhrnný trest v sadzbe od 1 roku a 4 mesiacov do 3 rokov.

Súd dospel k záveru, že na splnenie ochrannej a výchovnej funkcie trestu aj s prihliadnutím na už vykonané skôr uložené tresty postačí ukladať obžalovanému Frišovi trest v trvaní 2 rokov. Nakoľko nebol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sú zrušené výroky o treste a naň obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad vo veciach, v ktorých ukladal obžalovanému E. trest súhrnný.

Takto uložený trest je plne v súlade s účelom trestu, ako to má na mysli Trestný zákon a splní dostatočne svoju výchovnú, aj ochrannú funkciu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.